

SKLADIŠČENJE BLAGA V DRUGI DRŽAVI ČLANICI IN DDV

Pojasnilo DURS, št. 4230-2183/2011, 30. 3. 2011

Davčni zavezanec navaja, da ima proizvodne prostore v Sloveniji, skladiščne prostore pa ima najete v Italiji. V zvezi z vprašanjem, ali je možno obravnavati začasno skladiščenje v drugi državi članici na način, da se transakcija ne obravnava kot prenos blaga v drugo državo članico, kot to določa 9. člen ZDDV-1, pojasnujemo:

Prenos blaga z namenom skladiščenja tega blaga v Italiji, če se blago vrne temu davčnemu zavezancu v Slovenijo, ne šteje za dobavo, opravljeno za plačilo. V ostalih primerih pa mora davčni zavezanec prenos blaga v skladišče v Italiji obravnavati kot prenos blaga znotraj Unije, kot določa 9. člen ZDDV-1.

Zakon o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 13/11-UPB-3 in 18/11) ureja prenos blaga v drugo državo članico v 9. členu. Ta v prvem odstavku določa, da se za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, šteje tudi prenos blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca, ki ga opravi davčni zavezanec v drugo državo članico. V drugem odstavku 9. člena ZDDV-1 pa je določeno, da se šteje, da je bil opravljen prenos blaga v drugo državo članico, če davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun, odpošlje ali odpelje blago v drugo državo članico za namene svojega podjetja, razen za namene naslednjih transakcij:

- a) dobave tega blaga, ki jo opravi ta davčni zavezanec na ozemlju namembne države članice pod pogoji iz tretjega in četrtega odstavka 20. člena tega zakona;
- b) dobave tega blaga zaradi instalacije ali montaže, ki jo opravi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun na ozemlju namembne države članice pod pogoji iz desetega odstavka 20. člena tega zakona;
- c) dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec na krovu plovila, zrakoplova ali na vlaku med prevozom potnikov, pod pogoji iz 21. člena tega zakona;
- d) dobave plina po sistemu za zemeljski plin, vzpostavljenem na ozemlju Unije ali po kateremkoli omrežju, povezanim s takim sistemom, dobava električne energije ali dobava energije za ogrevanje ali hlajenje po omrežjih daljinskega ogrevanja ali hlajenja pod pogoji iz 22. člena tega zakona;
- e) dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec pod pogoji iz 46., 52., 53., in 54. člena tega zakona;
- f) opravljanja storitev na tem blagu, ki se opravijo na ozemlju namembne države članice, če se blago, na katerem so bile storitve opravljene, vrne temu davčnemu zavezancu v Slovenijo;
- g) začasne rabe tega blaga na ozemlju namembne države članice zaradi opravljanja storitev v tej državi članici, ki jih opravlja davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji;
- h) začasne rabe tega blaga na ozemlju druge države članice za obdobje, ki ne presega 24 mesecev, če bi se začasni uvoz enakega blaga iz tretje države lahko uporabil postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev.

Če eden od pogojev iz drugega odstavka tega člena ni več izpolnjen, se šteje, da je bilo blago preneseno v drugo državo članico. V tem primeru se šteje, da je prenos opravljen v trenutku, ko ta pogoj ni več izpolnjen.

Davčni zavezanec navaja, da se blago po končanem skladiščenju v Italiji:

- vrne k zavezancu v Slovenijo (prodajalne),
- odpremi kupcem v Sloveniji,
- izvozi v tretje države,
- dobavi v druge države članice EU.

Za blago, ki se vrne zavezancu v Slovenijo, je predpisana izjema v točki f). Prenos blaga v Italijo z namenom skladiščenja tega blaga v Italiji, če se blago vrne temu davčnemu zavezancu v Slovenijo, ne šteje za dobavo, opravljeno za plačilo. V ostalih primerih pa mora davčni zavezanec prenos blaga v skladišče v Italiji obravnavati kot prenos blaga v drugo državo članico, kot določa prvi odstavek 9. člena ZDDV-1.